

394L0062

N:o L 365/10

EUROOPAN YHTEISÖJEN VIRALLINEN LEHTI

31.12.94

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 94/62/EY,

annettu 20 päivänä joulukuuta 1994,

pakkauksista ja pakkausjätteistä

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 100 a artiklan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen⁽¹⁾,

ottavat huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon⁽²⁾,

noudattavat perustamissopimuksen 189 b artiklassa määrättyä menettelyä⁽³⁾,

sekä katsovat, että

pakkauksista ja pakkausjätteistä huolehtimiseen liittyvät erilaiset kansalliset toimenpiteet olisi yhdenmukaistettava siten, että toisaalta ehkäistäisiin tai lievennettäisiin niiden vaikutuksia ympäristöön ja saavutettaisiin näin ympäristönsuojelun korkea taso, ja toisaalta varmistettaisiin sisämarkkinoiden toiminta ja vältettäisiin kaupankäynnille aiheutuvat haitat sekä kilpailun vääristyminen ja rajoittuminen yhteisössä,

paras keino pakkausjätteiden tuottamisen välttämiseksi on pakkausten kokonaismäärän vähentäminen,

tämän direktiivin tavoitteet huomioon ottaen on tärkeää noudattaa yleistä periaatetta, jonka mukaan tietyssä jäsenvaltiossa ympäristön suojelemiseksi toteutettavat toimenpiteet eivät saa vaikuttaa kielteisesti muiden jäsenvaltioiden mahdollisuuksiin saavuttaa tämän direktiivin tavoitteet,

jätteiden määrän vähentäminen on edellytyksenä Euroopan unionista tehdystä sopimuksessa nimenomaisesti mainitulle kestäväälle kasvulle,

tämän direktiivin olisi koskettava kaikkia markkinoille saatettavia pakkaustyyppejä sekä kaikkia pakkausjätteitä; tämän vuoksi olisi kumottava nestemäisten ravintoainesten

pakkauksista 27 päivänä kesäkuuta 1985 annettu neuvoston direktiivi 85/339/ETY⁽⁴⁾,

pakkauksilla on tärkeä yhteiskunnallinen ja taloudellinen merkitys, ja tämän vuoksi tässä direktiivissä säädettyjen toimenpiteiden ei pitäisi saattaa kyseenalaisiksi muita lainsäädännössä annettuja pakkausten tai pakattujen tuotteiden laatua ja kuljettamista koskevia määräyksiä,

neuvoston 7 päivänä toukokuuta 1990 antamassa jätepolitiikkaa koskevassa päätöslauselmassa⁽⁵⁾ ja jätteistä 15 päivänä heinäkuuta 1975 annetussa neuvoston direktiivissä 75/442/ETY⁽⁶⁾ vahvistetun jätehuoltoa koskevan yhteisön strategian mukaisesti pakkauksista ja pakkausjätteistä huolehtimisen ensisijaisena tavoitteena olisi oltava pakkausjätteiden syntymisen ehkäiseminen, ja lisäksi sen peruserätyksiin olisi kuuluttava pakkausten uudelleenkäyttö, kierrätys ja muunlainen pakkausjätteiden hyödyntäminen sekä sitä kautta näiden jätteiden lopullisen hävittämisen vähentäminen,

ennen kuin jätteiden hyödyntämismenetelmistä saadaan tieteellisiä ja teknisiä tutkimustuloksia, olisi mieluiten suositettava uudelleenkäyttöä ja kierrätystä niiden suotuisien ympäristövaikutusten vuoksi; tästä syystä jäsenvaltioissa olisi otettava käyttöön järjestelmiä käytettyjen pakkausten ja/tai pakkausjätteiden palauttamisen varmistamiseksi; tuotteiden elinkaariarvioinnit olisi saatettava päätökseen mahdollisimman nopeasti, jotta voitaisiin tarkasti määritellä uudelleenkäytettävien, kierrätettävien ja hyödynnettävien pakkausten paremmuusjärjestys,

pakkausjätteiden syntymistä olisi ehkäistävä asianmukaisin toimenpitein ja erityisesti jäsenvaltioissa tämän direktiivin tavoitteiden mukaisesti tehtävien aloitteiden avulla,

jäsenvaltiot voivat perustamissopimuksen mukaisesti edistää sellaisten pakkausten uudelleenkäyttöjärjestelmiä, joita on mahdollista käyttää uudelleen ympäristöä vahingoittamatta, jotta voitaisiin hyödyntää näiden järjestelmien suotuisaa vaikutusta ympäristönsuojelun kannalta,

⁽¹⁾ EYVL N:o C 263, 12.10.1992, s. 1 ja EYVL N:o C 285, 21.10.1993, s. 1

⁽²⁾ EYVL N:o C 129, 10.5.1993, s. 18

⁽³⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 23 päivänä kesäkuuta 1993 (EYVL N:o C 194, 19.7.1993, s. 177), neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu 4 päivänä maaliskuuta 1994 (EYVL N:o C 137, 19.5.1994, s. 65) ja Euroopan parlamentin päätös, tehty 4 päivänä toukokuuta 1994 (EYVL N:o C 205, 25.7.1994, s. 163). Vahvistettu 2 päivänä joulukuuta 1993 (EYVL N:o C 342, 20.12.1993, s. 15). Sovittelukomitean yhteinen ehdotus, tehty 8 päivänä marraskuuta 1994

⁽⁴⁾ EYVL N:o L 176, 6.7.1985, s. 18. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 91/692/ETY (EYVL N:o L 377, 31.12.1991, s. 48)

⁽⁵⁾ EYVL N:o C 122, 18.5.1990, s. 2

⁽⁶⁾ EYVL N:o L 194, 25.7.1975, s. 39. Direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 91/156/ETY (EYVL N:o L 78, 26.3.1991, s. 32)

ympäristönsuojelun näkökulmasta kierrätyksen olisi oltava tärkeä osa jätteiden hyödyntämistä, jotta voitaisiin erityisesti vähentää energian ja ensiöraaka-aineiden kulutusta sekä jätteiden loppusijoitusta,

pakkausjätteitä on mahdollista hyödyntää tehokkaasti energiantuotannossa,

jäsenvaltioissa pakkausjätteiden hyödyntämiselle ja kierrätykselle vahvistetut tavoitteet olisi ilmaistava vaihteluvälin muodossa siten, että otetaan huomioon jäsenvaltioiden erilaiset tilanteet ja vältetään kaupan esteiden ja kilpailun vääristymien aiheuttamista,

jotta tuloksia olisi mahdollista saavuttaa keskipitkällä aikavälillä ja jotta taloudellisille toimijoille, kuluttajille ja viranomaisille voitaisiin tarjota niiden tarvitsemia pitkän aikavälin näkymiä, olisi vahvistettava keskipitkä määräaika edellä mainittujen tavoitteiden saavuttamiselle ja pitkä määräaika sellaisia tavoitteita varten, jotka olisi määriteltävä myöhemmin niiden asettamiseksi selvästi aiempaa korkeammalle,

Euroopan parlamentin ja neuvoston olisi komission laatimien kertomusten perusteella tarkasteltava jäsenvaltioiden mainittuihin tavoitteisiin pyrkiessään saamaa käytännön kokemusta sekä tieteellisten tutkimusten tuloksia ja arviointimenetelmiä, kuten ympäristövaikutusten arviointeja,

ympäristönsuojelun korkean tason varmistamiseksi jäsenvaltioiden, jotka ovat laatineet tai laativat ohjelmia, joiden tavoitteet sijoittuvat edellä tarkoitetun vaihteluvälin yläpuolelle, olisi sallittava jatkaa kyseisiin tavoitteisiin pyrkimistä sillä edellytyksellä, etteivät nämä ohjelmat aiheuta sisämarkkinoiden häiriintymistä eivätkä estä muita jäsenvaltioita noudattamasta tätä direktiiviä; komission olisi vahvistettava tällaiset toimenpiteet asianmukaisen tarkastuksen suoritettuaan,

toisaalta joidenkin jäsenvaltioiden voidaan sallia erityisen tilanteensa vuoksi asettaa alhaisempia tavoitteita, jos asianomaiset jäsenvaltiot saavuttavat hyödyntämistä koskevan vähimmäistavoitteen säädetyssä määräajassa ja yleiset tavoitteet pitemmässä määräajassa,

jäsenvaltioissa on tarpeen ottaa käyttöön palautus-, keruu- ja hyödyntämisjärjestelmiä pakkauksista ja pakkausjätteistä huolehtimiseksi; kaikkien asianomaisten olisi voitava osallistua näihin järjestelmiin ja ne olisi suunniteltava siten, ettei tuotintuotteita syrjitä eikä aiheuteta kaupan esteitä tai kilpailun vääristymistä ja siten, että taataan paras mahdollinen pakkausten ja pakkausjätteiden palautus perustamis- sopimuksen mukaisesti,

pakkausten merkitseminen yhteisön tasolla edellyttää perusteellisempaa tutkimista, mutta yhteisön olisi päätettävä asiasta lähitulevaisuudessa,

pakkausten ja pakkausjätteiden ympäristövaikutusten rajoittamiseksi ja kaupan esteiden ja kilpailun vääristymisen välttämiseksi on myös tarpeen määritellä pakkausten koostumusta sekä sopivuutta uudelleen käytettäväksi ja hyödynnettäväksi (mukaan lukien kierrätys) koskevat perusvaatimukset,

haitallisten metallien ja muiden haitallisten aineiden pitoisuutta pakkauksissa on tarpeen rajoittaa ottaen huomioon niiden ympäristövaikutukset (ja erityisesti niiden todennäköinen esiintyminen pakkausten polttamisessa syntyvissä päästöissä tai tuhkassa taikka vuotovedessä, jos pakkaukset viedään kaatopaikalle); pakkausjätteiden myrkyllisyyden vähentämiseksi on aluksi tarpeen estää haitallisten raskasmetallien lisääntyminen pakkauksiin ja valvoa, etteivät nämä ainesosat pääse kulkeutumaan ympäristöön, ja lisäksi olisi säädettävä asianmukaisista poikkeuksista, joista komission olisi tietyissä erityistapauksissa päätettävä komiteamenettelyä noudattaen,

jotta saavutettaisiin korkea kierrätysaste ja jottei pakkausjätteiden keräämisen ja käsittelyn parissa työskenteleville henkilöille aiheutuisi terveyteen ja turvallisuuteen liittyviä ongelmia, jätteet olisi erittäin tärkeää lajitella jo niiden syntypaikalla,

pakkausten valmistusta koskevia vaatimuksia ei pitäisi soveltaa pakkauksiin, jotka on käytetty tietyn tuotteen pakkaamiseen ennen tämän direktiivin voimaantulopäivää; olisi myös säädettävä siirtymäajasta tällaisten pakkausten kaupan pitämisen mahdollistamiseksi,

kaikki perusvaatimukset täyttävien pakkausten markkinoille saattamista koskevien säännösten soveltamisen aloitusajankohtaa vahvistettaessa olisi otettava huomioon, että toimivaltaiset standardointielimet laativat parhaillaan asiasta eurooppalaisia standardeja; kansallisten standardien yhdenmukaisuuden todistamismenetelmiä koskevia säännöksiä olisi kuitenkin sovellettava viipymättä,

perusvaatimuksia ja muita asiaan liittyviä näkökohtia koskevien eurooppalaisten standardien laatimista olisi edistettävä,

tässä direktiivissä säädetyt toimenpiteet edellyttävät hyödyntämis- ja kierrätyskapasiteetin kehittämistä sekä kierrätetyistä pakkauksista saatavien materiaalien markkinoitintakanavien olemassaoloa,

kierrätettyjen materiaalien käyttö pakkauksissa ei saisi olla asiaan liittyvien hygieniä sekä kuluttajien terveyttä ja turvallisuutta koskevien säännösten vastaista,

pakkauksista ja pakkausjätteistä olisi oltava saatavilla tietoja yhteisön tasolla, jotta tämän direktiivin tavoitteiden saavuttamista voitaisiin seurata,

on erityisen tärkeää, että kaikki pakkausten ja pakattujen tuotteiden tuotantoon, käyttöön, tuontiin ja jakeluun osallistuvat toimijat tiedostavat entistä paremmin pakkausten merkityksen jätteiden syntymisessä ja että he suostuvat kantamaan tästä vastuun "saastuttaja maksaa" -periaatteen mukaisesti; tässä direktiivissä säädettyjen toimenpiteiden suunnitteluun ja soveltamiseen olisi kuuluttava ja siinä olisi tarvittaessa edellytettävä tiivistä yhteistyötä kaikkien osapuolten välillä yhteisvastuullisuuden hengessä,

kuluttajilla on pakkauksista ja pakkausjätteistä huolehtimisessa ratkaiseva tehtävä, ja heille olisi näin ollen annettava asiasta riittävästi tietoa, jotta he olisivat valmiita muokkaamaan toimintatapojaan ja asenteitaan,

erityisen pakkauksista ja pakkausjätteistä huolehtimista koskevan luvun sisällyttäminen direktiivissä 75/442/ETY säädettyihin jätehuoltosuunnitelmiin olisi hyödyllistä tämän direktiivin tehokkaan soveltamisen kannalta,

tämän direktiivin tavoitteiden saavuttamisen helpottamiseksi yhteisön ja jäsenvaltioiden saattaisi olla tarpeen käyttää taloudellisia ohjauskeinoja perustamissopimuksen määräysten mukaisesti siten, että vältettäisiin uudet protektionismin muodot,

jäsenvaltioiden on ilmoitettava suunnittelemistaan toimenpiteistä ennalta komissiolle, jotta se voi tarkistaa niiden yhdenmukaisuuden tämän direktiivin kanssa, sanotun kuitenkin rajoittamatta teknisiä standardeja ja määräyksiä koskevien tietojen toimittamisessa noudatettavasta menettelystä 28 päivänä maaliskuuta 1983 annetun neuvoston direktiivin 83/189/ETY⁽¹⁾ soveltamista,

komission olisi vastattava pakkausten tunnistusjärjestelmän ja tietokantojen rakenteen mukauttamisesta tieteen ja tekniikan kehitykseen komiteamenettelyä noudattaen, ja

on tarpeen säätää mahdollisuudesta toteuttaa erityistoimenpiteitä niiden ongelmien ratkaisemiseksi, joita tämän direktiivin täytäntöönpanoon saattaisi liittyä, noudattaen tarvittaessa edellä tarkoitettua komiteamenettelyä,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Tarkoitus

1 Tämän direktiivin tarkoituksena on pakkauksista ja pakkausjätteistä huolehtimista koskevien kansallisten toimenpiteiden yhdenmukaistaminen, jotta voitaisiin toisaalta ehkäistä ja lieventää niiden vaikutuksia jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden ympäristöön ja varmistaa näin ympäristönsuojelun korkea taso ja toisaalta taata sisämarkkinoiden toiminta ja ehkäistä kaupan esteiden syntyminen sekä kilpailun vääristyminen ja rajoittuminen yhteisössä.

2 Tätä varten tässä direktiivissä säädetään toimenpiteistä, joiden ensisijaisena tarkoituksena on pakkausjätteiden syntymisen ehkäiseminen ja muina peruseriaatteina pakkausten uudelleenkäyttö, kierrätys ja muunlainen pakkausjätteiden hyödyntäminen sekä sitä kautta näiden jätteiden loppusijoituksen vähentäminen.

2 artikla

Soveltamisala

1 Tätä direktiiviä sovelletaan kaikkiin yhteisössä markkinoille saatettaviin pakkauksiin ja kaikkiin pakkausjätteisiin, joita käytetään tai jotka poistetaan käytöstä teol-

lisuudessa, kaupassa, toimistoissa, työtiloissa, palvelulaitoksissa, kotitalouksissa tai millä tahansa muulla tasolla riippumatta siitä, mistä materiaaleista ne koostuvat.

2 Tätä direktiiviä sovelletaan rajoittamatta kuitenkaan pakkausten laatua, kuten pakattujen tuotteiden turvallisuutta, terveyden suojelua ja hygieniää koskevien sekä kuljetuksiin liittyvien olemassa olevien vaatimusten ja vaarallisista jätteistä 12 päivänä joulukuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/689/ETY⁽²⁾ säännösten noudattamista.

3 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

1) 'pakkauksella' mistä tahansa materiaaleista koostuvaa tuotetta, joka on tarkoitettu tiettyjen tavaroiden säilytykseen ja suojaamiseen, jotka voivat olla mitä tahansa raaka-aineista valmiisiin tuotteisiin, sekä mahdollistamaan niiden käsittelyn ja kuljetuksen tuottajalta kuluttajalle tai käyttäjälle ja helpottamaan niiden esillepanoa. Kaikkia samoihin tarkoituksiin käytettäviä kertakäyttötuotteita on myös pidettävä pakkauksina.

Pakkauksiin kuuluvat ainoastaan:

- a) kuluttajapakkaus eli primaaripakkaus, joka on tarkoitettu myyntipaikalla loppukäyttäjälle tai kuluttajalle myytävän yksikön säilytykseen,
- b) ryhmäpakkaus eli sekundaaripakkaus, joka on tarkoitettu tietyistä määrästä myyntiyksiköitä koostuvan ryhmän säilytykseen myyntipaikalla riippumatta siitä, myydäänkö se sellaisenaan loppukäyttäjälle tai kuluttajalle vai käytetäänkö sitä ainoastaan hyllyjen täyttämiseen; se on mahdollista poistaa tuotteesta ilman, että tuotteen ominaisuudet muuttuvat,
- c) kuljetuspakkaus eli tertiäripakkaus, jonka tarkoituksena on helpottaa tietyn määrän myyntiyksiköitä tai ryhmäpakkauksia käsittelyä ja kuljetusta siten, että voidaan välttää niiden fyysistä käsittelyä ja kuljetusvaurioita. Kuljetus-pakkauksina ei pidetä maantie-, rautatie-, meri- ja lentokuljetuksissa käytettäviä kontteja;

2) 'pakkausjätteillä' direktiivissä 75/442/ETY annetun jätteen määritelmän soveltamisalaan kuuluvia pakkauksia tai pakkauskasvaimia, lukuun ottamatta tuotannon jäänne tuotteita;

3) 'pakkausjätteistä huolehtimisella' jätehuoltoa sellaisena kuin se on määritelty direktiivissä 75/442/ETY;

⁽¹⁾ EYVL N:o L 109, 26.4.1983, s. 8. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 92/400/ETY (EYVL N:o L 221, 6.8.1992, s. 55)

⁽²⁾ EYVL N:o L 377, 31.12.1991, s. 20

- 4) 'pakkausjätteiden syntymisen ehkäisemisellä' määrän ja ympäristöhaittojen vähentämistä seuraavien osalta:

- pakkausten ja pakkausjätteiden sisältämät aineet ja ainekset,
- pakkaukset ja pakkausjätteet tuotantoprosessin, kaupan pitämisen, jakelun, käytön ja hävittämisen eri vaiheissa,

erityisesti kehittämällä saastuttamattomia tuotteita ja menetelmiä;

- 5) 'uudelleenkäytöllä' kaikkia toimia, joilla pakkaus, joka on suunniteltu ja tehty kestäväksi elinkaarensa aikana tietty vähimmäismäärä käyttökertoja, täytetään uudelleen tai käytetään samanlaiseen tehtävään kuin mihin se oli alunperin tarkoitettu, riippumatta siitä, käytetäänkö hyväksi kaupan olevia oheistuotteita, jotka on tarkoitettu pakkauksen uudelleentäyttöön; tällaisesta uudelleenkäytetystä pakkauksesta tulee pakkausjäte, kun sitä ei enää käytetä uudelleen;
- 6) 'hyödyntämisellä' soveltuvin osin kaikkea direktiivin 75/442/ETY liitteessä II olevassa B osassa tarkoitettua toimintaa;
- 7) 'kierrätyksellä' jätteiden uudelleenkäsittelyä tuotantoprosessissa niiden palauttamiseksi alkuperäiseen tehtäväänsä tai muuhun tarkoitukseen, mukaan lukien orgaaninen kierrätys mutta lukuun ottamatta hyödyntämistä energiantuotannossa;
- 8) 'hyödyntämisellä energiantuotannossa' palavien pakkausjätteiden käyttöä energian tuottamiseen polttamalla suoraan muiden jätteiden kanssa tai yksinään kuitenkin siten, että lämpö otetaan talteen;
- 9) 'orgaanisella kierrätyksellä' pakkausjätteiden biologisesti hajoavien osien aerobista (kompostointi) tai anaerobista (metaaniksi käyttäminen) hajottamista mikro-organismien avulla valvotuissa olosuhteissa siten, että tuloksena saadaan stabiiloituja orgaanisia maanparannusaineita tai metaania. Kaatopaikalle viemistä ei voida pitää orgaanisen kierrätyksen muotona;
- 10) 'käytöstä poistamisella' soveltuvin osin kaikkia direktiivin 75/442/ETY liitteessä II olevassa A osassa tarkoitettuja toimia;
- 11) 'taloudellisilla toimijoilla' pakkausmateriaalien toimittajia, pakkausten valmistajia, jalostajia, täyttäjiä ja käyttäjiä, maahantuojia, kaupaa ja jakelijoita sekä pakkauslalla toimivia viranomaisia ja julkisyhteisöjä;
- 12) 'vapaaehtoisella sopimuksella' jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten ja asianomaisten toimialojen välistä muodollista sopimusta, jonka on oltava avoin kaikille osapuolille, jotka haluavat noudattaa sopimuksessa vahvistettuja ehtoja edistääkseen tässä direktiivissä määriteltujen tavoitteiden saavuttamista.

4 artikla

Pakkausjätteiden syntymisen ehkäiseminen

1 Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että 9 artiklan mukaisesti pakkausjätteiden syntymisen ehkäisemiseksi toteutettavien toimenpiteiden lisäksi otetaan käyttöön myös muita ehkäisemistoimia. Näihin toimiin voivat kuulua kansalliset ohjelmat tai niitä vastaavat toimet, joista päätetään tarvittaessa kaikkien taloudellisten toimijoiden kanssa neuvotellen, jotta voitaisiin koota yhteen ja käyttää hyödyksi jäsenvaltioissa esitetyt monet pakkausjätteiden syntymisen ehkäisemistä koskevat aloitteet. Kyseisten toimien on oltava tämän direktiivin tarkoituksen mukaisia, sellaisena kuin se määritellään 1 artiklan 1 kohdassa.

2 Komissio myötävaikuttaa pakkausjätteiden syntymisen ehkäisemiseen edistämällä asianmukaisten eurooppalaisten standardien laatimista 10 artiklan mukaisesti.

5 artikla

Uudelleenkäyttö

Jäsenvaltiot voivat perustamissopimuksen mukaisesti edistää sellaisten pakkausten uudelleenkäyttöön liittyviä järjestelmiä, joita voidaan käyttää uudelleen aiheuttamatta vahinkoa ympäristölle.

6 artikla

Hyödyntäminen ja kierrätys

1 Tämän direktiivin tarkoitusta noudattaakseen jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet seuraavien tavoitteiden saavuttamiseksi koko alueellaan:

- a) viimeistään viiden vuoden kuluttua siitä päivästä, jona tämä direktiivi on siirrettävä kansalliseen lainsäädäntöön, vähintään 50 prosenttia ja enintään 65 prosenttia pakkausjätteiden painosta on hyödynnettävä,
- b) edellä mainitun yleisen tavoitteen yhteydessä ja samassa määräajassa vähintään 25 prosenttia ja enintään 45 prosenttia kaikkien pakkausjätteissä esiintyvien pakkausmateriaalien painosta on kierrätettävä siten, että kunkin pakkausmateriaalin osalta kierrätetään vähintään 15 prosenttia painosta,
- c) viimeistään kymmenen vuoden kuluttua siitä päivästä, jona tämä direktiivi on siirrettävä kansalliseen lainsäädäntöön, pakkausjätteistä on hyödynnettävä ja kierrätettävä tietty prosenttiosuus, jonka neuvosto määrittää 3 kohdan b alakohdan mukaisesti siten, että a ja b alakohdassa tarkoitettuja tavoitteita korotetaan huomattavasti.

2 Jäsenvaltioiden on tarvittaessa edistettävä kierrätetyistä pakkausjätteistä saatavien materiaalien käyttöä pakkausten ja muiden tuotteiden tuotannossa.

- 3 a) Euroopan parlamentti ja neuvosto tarkastelevat komission antaman osakertomuksen perusteella, ja neljän vuoden kuluttua 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetusta ajankohdasta lopullisen kertomuksen perusteella, jäsenvaltioissa 1 kohdan a ja b alakohdassa ja 2 kohdassa tarkoitettuihin tavoitteisiin pyrkimisestä saatua käytännön kokemusta sekä tieteellisen tutkimuksen tuloksia ja arviointimenetelmiä, kuten ympäristövaikutusten arviointoja.
- b) Viimeistään kuusi kuukautta ennen 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun ensimmäisen viiden vuoden jakson päättymistä neuvosto vahvistaa määränemistöllä komission ehdotuksesta tavoitteet 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetulle toiselle viiden vuoden jaksolle. Tämä menettely toistetaan jatkossa viiden vuoden välein.
- 4 Jäsenvaltioiden on julkistettava 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitetut toimenpiteet ja tavoitteet, ja niistä on järjestettävä yleisölle ja taloudellisille toimijoille suunnattu tiedotuskampanja.
- 5 Kreikka, Irlanti ja Portugali voivat erityisen tilanteensa vuoksi, joka johtuu vastaavasti pienten saarten suuresta lukumäärästä, maatalousvaltaisista ja vuoristoisista alueista ja pakkausten kulutuksen vähäisyydestä, päättää:
- a) saavuttaa viimeistään viiden vuoden kuluttua tämän direktiivin täytäntöönpanopäivästä 1 kohdan a ja b alakohdassa vahvistettuja alhaisempia tavoitteita kuitenkin siten, että vähintään 25 prosenttia pakkausjätteistä hyödynnetään,
- b) siirtää samalla 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen tavoitteiden saavuttamista myöhempään ajankohtaan, joka ei kuitenkaan saa olla myöhäisempi kuin 31 päivä joulukuuta 2005.
- 6 Niiden jäsenvaltioiden, jotka ovat ottaneet tai ottavat käyttöön ohjelmia, joiden tavoitteet ovat 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettuja tavoitteita korkeammalla, ja joilla on käytössään asianmukainen kierrätys- ja hyödyntämiskapasiteetti, sallitaan ympäristönsuojelun korkean tason varmistamiseksi jatkaa näihin tavoitteisiin pyrkimistä sillä edellytyksellä, etteivät sitä varten toteutettavat toimenpiteet aiheuta sisämarkkinoiden vääristymistä eivätkä estä muita jäsenvaltioita noudattamasta tätä direktiiviä. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava asiasta komissiolle. Komissio vahvistaa kyseiset toimenpiteet tarkastettuaan yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa, että ne täyttävät edellä tarkoitettua edellytykset ja etteivät ne ole keino mielivaltaiseen syrjintään tai jäsenvaltioiden välisen kaupan peiteltyyn rajoittamiseen.

7 artikla

Palautus-, keruu- ja hyödyntämisjärjestelmät

1 Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sellaisten järjestelmien käyttöön ottamiseksi, joilla varmistetaan:

- a) kuluttajilta, muilta loppukäyttäjiltä tai jätevirroista saatavien käytettyjen pakkausten ja/tai pakkausjätteiden palauttaminen ja/tai keruu, jotta ne voitaisiin käsitellä tarkoituksenmukaisimpien jätehuoltoratkaisujen mukaisesti,
- b) kerättyjen pakkausten ja/tai pakkausjätteiden uudelleenkäyttö tai hyödyntäminen, mukaan lukien kierrätys,

tämän direktiivin tavoitteiden saavuttamiseksi.

Asianomaisten alojen taloudellisten toimijoiden ja toimivaltaisten viranomaisten on voitava osallistua näihin järjestelmiin. Järjestelmiä on sovellettava syrjintää harjoittamatta myös tuontituotteisiin, myös järjestelmiin pääsyä koskevien yksityiskohtaisten sääntöjen ja siitä mahdollisesti perittävien maksujen osalta, ja ne on suunniteltava siten, että vältetään kaupan esteet ja kilpailun vääristyminen perustamissopimuksen mukaisesti.

2 Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden ovat osa pakkauskäytön ja pakkausjätteiden koskevaa yleistä politiikkaa, ja niiden yhteydessä on otettava huomioon erityisesti ympäristönsuojelua ja kuluttajien terveyden turvaamista, turvallisuutta ja hygieniää, pakattujen tuotteiden ja käytettyjen materiaalien laadun, aitouden ja teknisten ominaisuuksien varmistamista sekä teollisten ja kaupallisten oikeuksien turvaamista koskevat vaatimukset.

8 artikla

Merkinnät ja tunnistusjärjestelmä

1 Neuvosto päättää pakkauskiin tehtävistä merkinnöistä perustamissopimuksessa määrättyjen edellytysten mukaisesti viimeistään kahden vuoden kuluttua tämän direktiivin voimaantulosta.

2 Pakkauskiin on niiden keruun, uudelleenkäytön ja hyödyntämisen, mukaan lukien kierrätys, helpottamiseksi merkittävä niissä käytetyt materiaalit, jotta ne voidaan tunnistaa ja luokitella kyseisellä teollisuuden alalla.

Tätä varten komissio täsmentää tunnistusjärjestelmässä käytettävät numerointitavat ja lyhenteet viimeistään 12 kuukauden kuluttua tämän direktiivin voimaantulosta liitteen I perusteella ja 21 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen sekä nimeää saman menettelyn mukaisesti ne materiaalit, joihin tunnistusjärjestelmää sovelletaan.

3 Asianmukainen merkintä tehdään joko itse pakkauskiin tai sen etikettiin. Sen on oltava selvästi nähtävissä ja helposti luettavissa. Merkinnän on kestävä tietyn ajan, myös silloin kun pakkaus avataan.

9 artikla

Perusvaatimukset

1 Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että kolmen vuoden kuluttua tämän direktiivin voimaantulosta pakkaus voidaan saattaa markkinoille ainoastaan, jos se täyttää kaikki tässä direktiivissä ja sen liitteessä II määritellyt perusvaatimukset.

2 Jäsenvaltiot olettavat 22 artiklan 1 kohdassa tarkoitetusta päivämäärästä alkaen pakkauksen täyttävän kaikki tässä direktiivissä ja sen liitteessä II määritellyt perusvaatimukset, jos se vastaa:

- a) sitä koskevia yhdenmukaistettuja standardeja, joiden viitenumerot on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*. Jäsenvaltioiden on julkaistava kyseisiä yhdenmukaistettuja standardeja vastaavien kansallisten standardien viitenumerot,
- b) sitä koskevia 3 kohdassa tarkoitettuja kansallisia standardeja, jos niiden soveltamisalalla ei ole olemassa yhdenmukaistettuja standardeja.

3 Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle 2 kohdan b alakohdassa tarkoitetut kansalliset standardit, joita ne pitävät tässä artiklassa tarkoitettujen vaatimusten mukaisina. Komissio välittää nämä kansalliset standardit viipymättä muille jäsenvaltioille.

Jäsenvaltioiden on julkaistava kyseisten standardien viitetiedot. Komissio huolehtii niiden julkaisemisesta *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

4 Jos jokin jäsenvaltio tai komissio arvioi, etteivät 2 kohdassa tarkoitetut standardit täysin vastaa 1 kohdassa määriteltyjä perusvaatimuksia, komissio tai asianomainen jäsenvaltio saattaa asian direktiivillä 83/189/ETY perustetun komitean käsiteltäväksi ja ilmoittaa syyt tähän. Komitea antaa lausuntonsa viipymättä.

Komissio ilmoittaa komitean lausunnon perusteella jäsenvaltioille, onko kyseiset standardit poistettava 2 ja 3 kohdassa tarkoitetuista julkaisuista.

10 artikla

Standardointi

Komissio edistää tarvittaessa liitteessä II tarkoitettuja perusvaatimuksia koskevien eurooppalaisten standardien laatimista.

Komissio edistää erityisesti sellaisten eurooppalaisten standardien laatimista, jotka koskevat:

- pakkausten elinkaariselvityksissä käytettäviä perusteita ja menetelmiä,

- mittaus- ja tarkastusmenetelmiä, joilla arvioidaan raskasmetallien ja muiden vaarallisten aineiden esiintymistä pakkauksissa ja niiden leviämistä ympäristöön pakkauksista ja pakkausjätteistä,

- kierrätetyn materiaalin vähimmäismäärää tietyntyylisissä pakkauksissa koskevia perusteita,

- kierrätysmenetelmien arviointiperusteita,

- kompostointimenetelmien ja tuotetun kompostin arviointiperusteita,

- pakkausten merkintää koskevia perusteita.

11 artikla

Raskasmetallien pitoisuustasot pakkauksissa

1 Jäsenvaltioiden on varmistuttava siitä, etteivät pakkauksissa tai niiden osissa olevan lyijyn, kadmiumin, elohopean ja kuudenarvoisen kromin yhteispitoisuudet ylitä seuraavia raja-arvoja:

- 600 ppm painosta kahden vuoden kuluttua 22 artiklan 1 kohdassa tarkoitetusta päivämäärästä,

- 250 ppm painosta kolmen vuoden kuluttua 22 artiklan 1 kohdassa tarkoitetusta päivämäärästä,

- 100 ppm painosta viiden vuoden kuluttua 22 artiklan 1 kohdassa tarkoitetusta päivämäärästä.

2 Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja pitoisuustasoja ei sovelleta pakkauksiin, jotka koostuvat kokonaan direktiivissä 69/493/ETY⁽¹⁾ määritellyistä kristallilisista.

3 Komissio vahvistaa 21 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen:

- edellytykset, joilla edellä mainittuja pitoisuustasoja ei sovelleta kierrätettyihin materiaaleihin eikä suljetussa ja valvotussa ketjussa tapahtuviin tuotekiertoihin,

- pakkaustyypit, joita 1 kohdan kolmannessa luetelmakohdassa tarkoitettu vaatimus ei koske.

12 artikla

Tietojärjestelmät

1 Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet pakkauksia ja pakkausjätteitä koskevien tietokantojen käyttöön ottamiseksi yhdenmukaisesti niillä alueilla, joilla niitä ei vielä ole käytössä, jotta jäsenvaltiot ja komissio voisivat valvoa tässä direktiivissä vahvistettujen tavoitteiden saavuttamista.

⁽¹⁾ EYVL N:o L 326, 29.12.1969, s. 36

2 Tätä varten tietokannoissa olisi annettava tietoja erityisesti pakkaus- ja pakkausjätevirtojen laajuudesta, ominaispiirteistä ja kehityksestä (mukaan lukien tiedot pakkausmateriaalien ja niiden valmistuksessa käytettävien ainesosien myrkyllisyydestä tai vaarallisuudesta) kussakin jäsenvaltiossa.

3 Annettavien tietojen ja niiden esitystavan yhdenmukaistamiseksi ja niiden vastaavuuden varmistamiseksi eri jäsenvaltioiden välillä jäsenvaltioiden on toimitettava saatavissa olevat tietonsa komissiolle käyttäen taulukkoja, jotka komissio vahvistaa vuoden kuluessa tämän direktiivin voimaantulopäivästä liitteen III perusteella ja 21 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

4 Jäsenvaltioiden on otettava huomioon ne erityiset ongelmat, joita yksityiskohtaisten tietojen antaminen tuottaa pienille ja keskisuurille yrityksille.

5 Näin saadut tiedot toimitetaan 17 artiklassa tarkoitettujen kansallisten kertomusten mukana ja saatetaan ajan tasalle myöhemmissä kertomuksissa.

6 Jäsenvaltioiden on vaadittava kaikkia asianomaisia taloudellisia toimijoita toimittamaan toimivaltaisille viranomaisille alansa koskevat luotettavat tiedot tämän artiklan mukaisesti.

13 artikla

Tiedottaminen pakkausten käyttäjille

Jäsenvaltioiden on kahden vuoden kuluessa 22 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua päivämäärästä toteutettava toimia sen varmistamiseksi, että kaikki pakkausten käyttäjät ja erityisesti kuluttajat saavat tarvittavat tiedot seuraavista seikoista:

- heidän käytettävissään olevat palautus-, keruu- ja hyödyntämisjärjestelmät,
- heidän osuutensa pakkausten ja pakkausjätteiden uudelleenkäytössä, hyödyntämisessä ja kierrätyksessä,
- myytävissä pakkauksissa olevien merkintöjen merkitys,
- asianmukaiset tiedot 14 artiklassa tarkoitetuista pakkauksista ja pakkausjätteistä koskevista jätehuoltosuunnitelmista.

14 artikla

Jätehuoltosuunnitelmat

Jäsenvaltioiden on tässä direktiivissä tarkoitettujen tavoitteiden ja toimenpiteiden mukaisesti sisällytettävä direktiivin 75/442/ETY 7 artiklan mukaisesti laatimiinsa jätehuoltosuunnitelmiin erityinen luku pakkauksista ja pakkausjätteistä huolehtimisesta, mukaan lukien 4 ja 5 artiklan mukaisesti toteutettavat toimenpiteet.

15 artikla

Taloudelliset ohjaukeinot

Neuvosto päättää tässä direktiivissä määriteltyjen tavoitteiden saavuttamisen edistämiseen käytettävistä taloudellisista ohjaukeinoista asiaa koskevien perustamissopimuksen määräysten mukaisesti. Jos tällaisia toimenpiteitä ei toteuteta, jäsenvaltiot voivat yhteisön ympäristöpolitiikan periaatteiden, kuten "saastuttaja maksaa" -periaatteen, mukaisesti ja perustamissopimuksesta johtuvia velvoitteita noudattaen toteuttaa toimenpiteitä kyseisten tavoitteiden saavuttamiseksi.

16 artikla

Ilmoittaminen

1 Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle tiedoksi luonnokset tämän direktiivin nojalla toteutettaviksi suunnittelemissaan toimista ennen niiden toteuttamista, lukuun ottamatta verotustoimia, mutta mukaan lukien sellaisiin veroihin liittyvät tekniset vaatimukset, joiden avulla edistetään kyseisten teknisten vaatimusten noudattamista, jotta komissio voisi tarkastella niitä olemassa olevien säännösten perusteella soveltaen kussakin tapauksessa mainitussa direktiivissä säädettyä menettelyä, sanotun kuitenkin rajoittamatta direktiivin 83/189/ETY soveltamista.

2 Jos suunniteltu toimenpide koskee myös jotakin direktiivissä 83/189/ETY tarkoitettua teknisluonteista kysymystä, asianomainen jäsenvaltio voi täsmentää, että tämän direktiivin mukaisesti suoritettu ilmoitus pätee myös direktiivin 83/189/ETY osalta.

17 artikla

Kertomuksen antamisen velvoite

Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle kertomus tämän direktiivin täytäntöönpanosta direktiivin 91/692/ETY⁽¹⁾ 5 artiklan mukaisesti. Ensimmäinen kertomus kattaa vuosien 1995–1997 välisen jakson.

18 artikla

Markkinoille saattamisen vapaus

Jäsenvaltiot eivät saa estää tämän direktiivin mukaisten pakkausten markkinoille saattamista alueellaan.

⁽¹⁾ EYVL N:o L 377, 31.12.1991, s. 48

19 artikla

Mukauttaminen tieteen ja tekniikan kehitykseen

Tarvittavista muutoksista 8 artiklan 2 kohdassa, liitteessä I ja 10 artiklan viimeisessä luetelmakohdassa tarkoitetun tunnistusjärjestelmän sekä 12 artiklan 3 kohdassa ja liitteessä III tarkoitettujen tietokantojen järjestelmään liittyvien taulukoiden rakenteen mukauttamiseksi tieteen ja tekniikan kehitykseen päätetään 21 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

20 artikla

Erityistoimenpiteet

1 Komissio vahvistaa 21 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen tarvittavat tekniset toimenpiteet tämän direktiivin soveltamisessa esiin tulevien vaikeuksien ratkaisemiseksi erityisesti lääketieteellisten laitteiden ja lääkeaineiden primaaripakkausten, pienikokoisten pakkausten ja ylellisyyspakkausten osalta.

2 Komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle myös kaikista muista toteutettavista toimenpiteistä kertomuksen, johon voi tarvittaessa liittyä ehdotus.

21 artikla

Komiteamenettely

1 Komissiota avustaa komitea, joka muodostuu jäsenvaltioiden edustajista ja jonka puheenjohtajana on komission edustaja.

2 Komission edustaja tekee komitealle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Komitea antaa lausuntonsa ehdotuksesta määräajassa, jonka puheenjohtaja voi asettaa asian kiireellisyyden mukaan. Lausunto annetaan perustamissopimuksen 148 artiklan 2 kohdassa niiden päätösten edellytykseksi määrättyllä enemmistöllä, jotka neuvosto tekee komission ehdotuksesta. Komiteaan kuuluvien jäsenvaltioiden edustajien äänet painotetaan mainitussa artiklassa määrättyllä tavalla. Puheenjohtaja ei osallistu äänestykseen.

3 a) Komissio päättää suunnitelluista toimenpiteistä, jos ne ovat komitean lausunnon mukaiset.

b) Jos suunnitellut toimenpiteet eivät ole komitean lausunnon mukaisia tai jos lausuntoa ei ole annettu, komissio tekee viipymättä neuvostolle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Neuvosto ratkaisee asian määräenemmistöllä.

Jos neuvosto ei ole ratkaissut asiaa määräajassa, joka ei missään tapauksessa saa olla pidempi kuin kolme kuukautta siitä,

kun asia on tullut vireille neuvostossa, komissio tekee päätöksen ehdotetuista toimenpiteistä.

22 artikla

Siirtäminen kansalliseen lainsäädäntöön

1 Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan ennen 30 päivää kesäkuuta 1996. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

2 Näissä jäsenvaltioiden antamissa säännöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

3 Lisäksi jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle kaikista voimassa olevista laeista, asetuksista ja hallinnollisista määräyksistä, jotka on annettu tämän direktiivin soveltamisalalla.

4 Pakkausten valmistusta koskevia vaatimuksia ei missään tapauksessa sovelleta pakkauksiin, jotka on käytetty tietyn tuotteen pakkaamiseen ennen tämän direktiivin voimaantulopäivää.

5 Jäsenvaltioiden on enintään viiden vuoden ajan tämän direktiivin voimaantulopäivästä lukien sallittava sellaisten pakkausten markkinoille saattaminen, jotka on valmistettu ennen kyseistä päivää ja jotka ovat niiden voimassa olevan kansallisen lainsäädännön mukaisia.

23 artikla

Kumotaan direktiivi 85/339/ETY 22 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua päivämäärästä alkaen.

24 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

25 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 20 päivänä joulukuuta 1994.

Euroopan parlamentin puolesta

Neuvoston puolesta

Puhemies

Puheenjohtaja

K. HÄNSCH

K. KINKEL

LIITE I

TUNNISTUSJÄRJESTELMÄ

Käytettävä numerointi on seuraava: 1–19 muoville, 20–39 paperille ja kartongille, 40–49 metallille, 50–59 puulle, 60–69 tekstiileille ja 70–79 lasille.

Tunnistamisessa voidaan käyttää myös käytetyn materiaalin tai materiaalien lyhenteitä (esimerkiksi: HDPE = *high density polyethylene*). Materiaalit voidaan tunnistaa numeroinnin ja/tai lyhenteiden avulla. Näiden tunnistusmerkintöjen on sijaittava pakkauksen uudelleenkäytettävyyden tai hyödynnettävyyden ilmaisevan graafisen merkin keskellä tai alapuolella.

LIITE II

**PAKKAUSTEN KOOSTUMUSTA SEKÄ UUELLEENKÄYTETTÄVYYTTÄ JA
HYÖDYNNETTÄVYYTTÄ (MUKAAN LUKIEN KIERRÄTETTÄVYYTTÄ) KOSKEVAT
PERUSVAATIMUKSET****1. Pakkauksen valmistusta ja koostumusta koskevat vaatimukset**

- Pakkaus on valmistettava siten, että sen koko ja paino rajoitetaan mahdollisimman pieniksi, kuitenkin niin, että varmistetaan vaadittava turvallisuuden, hygienian ja hyväksyttävyyden taso sekä pakatun tuotteen että kuluttajan kannalta.
- Pakkaus on suunniteltava, valmistettava ja pidettävä kaupan siten, että sen uudelleenkäyttö tai hyödyntäminen, mukaan lukien kierrätys, on mahdollista, ja että sen vaikutukset ympäristöön pakkausjätteiden ja pakkausjätteistä huolehtimiseen liittyvistä toimista syntyvien jäännösten hävittämisen yhteydessä ovat mahdollisimman vähäiset.
- Pakkausta valmistettaessa on huolehdittava siitä, että haitallisten aineiden ja ainesten sekä muiden vaarallisten aineiden pitoisuudet pakkausmateriaalissa ja sen osissa ovat mahdollisimman vähäiset, mitä tulee niiden esiintymiseen pakkausten polttamisesta tai kaatopaikalle viemisestä syntyvissä päästöissä, tuhkassa tai suotovedessä taikka pakkausjätteistä huolehtimiseen liittyvistä toimista syntyvissä jäännöksissä.

2. Pakkauksen uudelleenkäytettävyyttä koskevat vaatimukset

Pakkauksen on täytettävä samanaikaisesti seuraavat vaatimukset:

- pakkauksen fyysisten ominaisuuksien on oltava sellaiset, että se kestää useita kuljetus- tai käyttökertoja tavanomaisissa käyttöolosuhteissa,
- käytettyä pakkausta on mahdollista käsitellä työntekijöiden terveyttä ja turvallisuutta koskevien vaatimusten mukaisesti,
- kun pakkausta ei enää käytetä uudelleen ja siitä tulee jäte, noudatetaan pakkauksen hyödynnettävyyttä koskevia vaatimuksia.

3. Pakkauksen hyödynnettävyyttä koskevat vaatimukset**a) Materiaaleja kierrättämällä hyödynnettävä pakkaus**

Pakkaus on valmistettava siten, että tietty prosenttiosuus siinä käytettyjen materiaalien painosta voidaan kierrättää kaupan pidettävien hyödykkeiden tuotannossa yhteisössä voimassa olevien standardien mukaisesti. Tämä prosenttiosuus voi vaihdella sen materiaalityypin mukaan, josta pakkaus on valmistettu.

b) Energiantuotannossa hyödynnettävä pakkaus

Energiantuotantoa varten käsiteltävillä pakkausjätteillä on oltava vähimmäislämpöarvo, jotta energian talteenotto voidaan optimoida.

c) Kompostoimalla hyödynnettävä pakkaus

Kompostointia varten käsiteltävien pakkausjätteiden on oltava riittävän helposti biologisesti hajoavia, jotta ne eivät haittaa erillistä keräämistä, kompostointiprosessia tai toimintaa, johon ne käytetään.

d) Biologisesti hajoava pakkaus

Biologisesti hajoavien pakkausjätteiden on hajottava fyysisesti, kemiallisesti, termisesti tai biologisesti siten, että suurin osa syntyneestä kompostista hajoaa lopulta hiilidioksidiksi, biomassaksi ja vedeksi.

LIITE III

**TIEDOT, JOTKA JÄSENVALTIOIDEN ON SISÄLLYTETTÄVÄ PAKKAUKSIA JA
PAKKAUSJÄTTEITÄ KOSKEVIIN TIETOKANTOIHINSA (JÄLJEMPÄNÄ OLEVIA
TAULUKOIDEN 1-4 MUKAISESTI)**

- 1 Primaari-, sekundaari- ja tertiääripakkausten osalta:
- a) kansallisella alueella kulutettujen pakkausten määrät materiaalien pääluokkien mukaan (tuotanto + tuonti - vienti) (taulukko 1),
 - b) uudelleenkäytetyt määrät (taulukko 2).
- 2 Sekä kotitalouksissa että muualla tuotettujen pakkausjätteiden osalta:
- a) kansallisella alueella hyödynnetyt ja käytöstä poistetut määrät materiaalien pääluokkien mukaan (tuotanto + tuonti - vienti) (taulukko 3),
 - b) kierrätetyt ja hyödynnetyt määrät materiaalien pääluokkien mukaan (taulukko 4).

TAULUKKO 1

Kansallisella alueella kulutettujen pakkausten (primaari, sekundaari ja tertiääri) määrät

	Tuotettu tonnimäärä	— Viety tonnimäärä	+ Tuotu tonnimäärä	=Yhteensä
Lasi				
Muovi				
Paperi/kartonki (mukaan lukien yhdistelmä- materiaalit)				
Metallit				
Puu				
Muut				
Yhteensä				

TAULUKKO 2

Kansallisella alueella uudelleen käytettyjen pakkausten (primaari, sekundaari ja tertiääri) määrät

	Kulutettujen pakkausten tonnimäärä	Uudelleenkäytetyt pakkaukset	
		Tonnimäärä	Prosenttiosuus
Lasi			
Muovi			
Paperi/kartonki (mukaan lukien yhdistelmä-materiaalit)			
Metallit			
Puu			
Muut			
Yhteensä			

TAULUKKO 3

Kansallisella alueella hyödynnettyjen ja käytöstä poistettujen pakkausjätteiden määrät

	Tuotettujen jätteiden tonnimäärä	— Maasta vietyjen jätteiden tonnimäärä	+ Maahan tuotujen jätteiden tonnimäärä	= Yhteensä
Kotitalousjätteet				
Lasipakkaukset				
Muovipakkaukset				
Paperi- ja kartonki- pakkaukset				
Kartonkiyhdistelmä- pakkaukset				
Metallipakkaukset				
Puupakkaukset				
Kotitalouksien pakkausjätteet yhteensä				
Muut kuin kotitalousjätteet				
Lasipakkaukset				
Muovipakkaukset				
Paperi- ja kartonki- pakkaukset				
Kartonkiyhdistelmä- pakkaukset				
Metallipakkaukset				
Puupakkaukset				
Muiden kuin kotitalouksien pakkausjätteet yhteensä				

TAULUKKO 4

Kansallisella alueella kierrätettyjen tai hyödynnettyjen pakkausjätteiden määrät

	Hyödynnetyt ja käytöstä poistetut tonnimäärät yhteensä	Kierrätetyt määrät		Hyödynnetyt määrät	
		Tonnimäärä	Prosent-tiosuus	Tonnimäärä	Prosent-tiosuus
Kotitalousjätteet					
Lasipakkaukset					
Muovipakkaukset					
Paperi- ja kartonki-pakkaukset					
Kartonkiyhdistelmä-pakkaukset					
Metallipakkaukset					
Puupakkaukset					
Kotitalouksien pakkausjätteet yhteensä					
Muut kuin kotitalousjätteet					
Lasipakkaukset					
Muovipakkaukset					
Paperi- ja kartonki-pakkaukset					
Kartonkiyhdistelmä-pakkaukset					
Metallipakkaukset					
Puupakkaukset					
Muiden kuin kotitalouksien pakkausjätteet yhteensä					